

(המשך מעמוד 11)

כחילופים מוסכמים לאחר מו"מ בין דרישתה של ישראל לשלום ולביטחון לבין דרישת הערבים לפינוי השטחים שנכבשו ב-1967 ולהגדרה עצמית של הפלסטינים. הסכם זה יש ליישם, בשלבים שיוגדרו בבירור בהסכמי השלום... יישום-בשלב זה יאפשר לכל אחד מן הצדדים להבטיח לעצמו, קודם שיעבור לשלב הבא, כי הצד האחר קיים במלואם את התנאים ש-הוסכמו והוגדרו בשלב שקדם לו."

מירושו של דבר: כל נתח מן השטחים הערביים שיוחזר יישקל כנגד התחייבויות גולות והולכות מצד הערבים לקראת שלום כולל עם מדינת ישראל. מכאן מת-עוררים נושאים אחדים:

● **התחייבויות הדדיות מאו-זנות:** במעשה, פירושה של גישה זו הוא שמרבית דרישותיה של ישראל ל-שלום (שימת קץ ל"תעמולה ופעולות עוינות, כולל חדירות מזוינות"; סילוק "מיכשולים בדרך תנועתם החופשית של ספינות, סחורות ובני-אדם"; פיתוח יח-סים פוליטיים וכלכליים תקינים ושיתוף-פעולה) תקויימנה קודם שתבצע ה-נסוגה המוחלטת. זאת, שעה שבדיוק ב-אותם שלבים סופיים של נסיגה יתעוררו השאלות המכריעות של יישובים ישר-אליים ותיקוני-גבול קלים עבור הערבים. בנקודה זו ייטה עניין החילופין לטובת ישראל באורח ניכר ביותר.

אם ערכו השלבים לקראת נורמליזציה במקביל לשלבי הנסיגה (עד כה הודה רק מנהיג ערבי אחד בעקרון הנורמלי-זיה, וגם אז רק אחרי נסיגה מלאה), יש לצפות שמדינות ערב לא יוכלו אלא לעמוד על כך שרק עם יישום שלביה האחרונים והסופיים של הנסיגה מן ה-שטחים הערביים — כולל הגדה המע-רבית ועזה — יוכלו מדינות ערב לשקול שינוי מדיניותן היסודית בכיוון של נור-מליזציה של היחסים עם ישראל.

משום כך, בניגוד לתזה הישראלית, ככל שהמרכיב הפלסטיני לובש ביטוי ברור ומוגדר יותר — דהיינו לובש צורה של מדינה פלסטינית מוכרת ועצמאית — כן יהיו הצעדים האחרים לקראת נסיגה ונורמליזציה גם יחד קלים ומהירים יותר.

● **גבולות-הגנה:** "גבולות-הה-גנה" יוכלו להתקבל על דעת מדינות ערב רק במידה שיפרידו בין השטחים הכבושים על-ידי ישראל לבין המדינות הערביות בשלבי-הביניים, שבמהלכם יבוצע הליך הנסיגה ולפני שיוסכם על גבולות.

● **גורם זמן:** הנשיא קארטר עומד על כך שהתהליך לקראת שלום מלא חייב להיות מופעל עתה, אך הוא עומד גם על כך שהוא ינוהל בקצב איטי מאד העלול להתמשך גם על-פני עשור שנים, על-מנת לאפשר לצדדים להתגבר על התנגדותם ההדדית זה לזה. עיכוב שכזה בהחזרת זכויות הערבים עלול לחבל ביציבות המצב הכולל בעולם הערבי.

על-פי דיווחים בעיתונות האמריקאית מתייחס הקצב לתקופת החסד, תקופת מחירי הנפט, "יציבים" שאותה הבטיחה ערב הסעודית — על-פני השמועה — למערב. יהיו תחזיותיה של סעודיה אשר יהיו, יישום ההסכם על-פני תקופת זמן כה ממושכת יחבל בתהליך השגת השלום יותר משיבטיח את הצלחתו.

● **דחיה.** גורם הדחיה אינו מוגבל ל-מדינות הערביות שאינן גובלות בישראל, ואשר עניין היציבות אינו כה חיוני לגביהן מאחר שאינן דנות עימה על שטחים. זוהי האווירה השוררת ברחבי העולם הערבי, והיא משקפת את תחושת ה-תיסכל הערבית הלגיטימית, שלא תיעלם אלא-אם-כן יסופקו הדרישות הערביות ה-לאומיות, כולל אלה של הפלסטינים. כושרה של הדחיה הערבית לסכל הסכם לא יהיה תלוי בעקרון יישוב הסיכסוך כמו בתנאים שעליהם יתבסס הסכם זה, האופן שבו ייושם ומשך-הזמן שיידרש לשם יישומו.

אם לא יסופק אף אחד מגורמים אלה, תהיה התוצאה אפקטיבית לגבי המדינות הערביות שתיראנה כאילו מכרו את שאיפותיהם הלאומיות של הערבים תמו-רת ייצוב זכויות הנפט, עוד יותר מאשר לגבי ישראל עצמה.

מוחמד סיד-אחמד, קאהיר

● בעל-פה הוסיף סיד-אחמד כי הסכנה הגדולה ביותר למרחב, אם ייכשל המשא-והמתן לשלום, אינה מילחמה חדשה אלא סידרה של מהפכות במדינות הערביות, והיווצרות מצב של תהוה ובהוה בעולם הערבי. הדבר עלול לנתק את זרם הנפט, לסכן את ישראל ואת העולם כולו.

TIME
זכתה במדליית זהב ובהכרה בינלאומית

בבדיקה של Monde selection מרכז בינלאומי לבדיקת איכויות בבריסל, זכתה TIME במדליית זהב לשנת 1977 על איכותה המעולה. הענקת המדליה ל- TIME בין שאר סגירות ידועות בעולם מאשרת את הישגי תוצרת ישראל ואת הרמה הבינלאומית של תוצרת חובק.

TIME היא הסגירה המובחרת והמבוקשת ביותר גם לפי תוצאות הסקרים של "ידועות אחרונות" ו"מבט" בשנת 1977.

אין פלא שכאן וגם שם אוהבים TIME

פיקסוס ריי יינגמן